

¿Alan García, un comediante consumat?

Un informe d'Amnistia Internacional acusa el govern peruà sencer —institucions judicials incloses— d'encobrir les matances dels militars deliberadament. Un fet que ha provocat vergonya i reaccions dins la Internacional Socialista.

A. Solé (Anglaterra)

L'informe d'Amnistia Internacional sobre el Perú ha provocat un viu enuig —silenciat— dels líders de la Internacional Socialista com Willy Brandt envers la dubtosa figura del president Alan García, sobretot a mesura que es comença a veure clar que aquest governant no és gaire probable que s'atreveixi a instituir cap investigació entorn dels assassinats de presos polítics per les forces armades (una investigació que tothom sap que implicaria haver de portar davant dels tribunals els caps de l'armada, entre altres).

S'afegeix a Londres de font oficiosa però molt fiable que el malestar de la Internacional Socialista amb els socialdemòcrates peruans ja era bastant gran d'ençà de les covardes matances de presos retuts i indefensos comeses pels militars durant el congrés socialista de Lima, però que a partir de l'Informe d'Amnistia —amb els seus detalls de tortures i enterraments nocturns secrets de les pobres víctimes— el malestar encara ho és més, de gran. L'any passat, a Lima, el president peruà va donar garanties personals a l'excanceller alemany i altres importants líders socialistes, preocupats per la imatge dels drets humans en un país amb nou govern socialdemòcrata, que hi hauria una investigació independent. Tot el que hi ha hagut fins ara han estat sistemàtiques destruccions de documents i obstruccions d'autòpsies. El fet que una organització com Amnistia Internacional acusi el govern peruà sencer (les institucions judicials incloses) d'estar encobrint les matances de forma deliberada provoca consternació i vergonya al si de la Internacional Socialista.

Per bé que sense voler-ne parlar en públic, ara les figures nòrdiques de la IS —abans Segona Internacional— es-

Alan García posa en un greu compromís la IS.

tarien molt cremades amb Alan García, concretament per les seves persistents mentides, les promeses trencades i les garanties personals mancades de la més mínima credibilitat. En aquest sentit, a la capital britànica es diu que és força probable que l'oficina londinenca del Secretariat de la IS hagué pressionat —debades— Amnistia Internacional per tal que ajornés el màxim de mesos la publicació de l'Informe. Amnistia hauria significat a la IS que ja s'havia atorgat a Alan García un marge de temps més que suficient per a anunciar la seva tantes vegades promesa investigació independent.

Un altre extrem hauria irritat especialment els missatgers d'Amnistia que al llarg dels darrers mesos s'han entrevistat diverses vegades amb Alan García al seu despatx presidencial: la possibilitat que es tracti d'un comediante consumat que els ha estat prenent el pèl. En una de les entrevistes, els representants d'Amnistia li van estendre damunt la taula sengles plànols mil·límetrats de les presons d'El Frontón i Lurigancho, amb indicació precisa dels blocs i els annexos en què les forces navals havien col·locat les càrregues ex-

plosives que esmicolaren els presos malferits. Alan García els hauria donat grans mostres —¿fingides?— d'indignada sorpresa, i fins va trucar per telèfon, en presència dels representants d'Amnistia, el ministre de marina, donant-li compte en termes severos del que li acabaven de comunicar.

Segons els peruans —que han reaccionat amb uns arguments tan cínic que a les oficines centrals d'Amnistia a Londres no saben si posar-se a riure o a plorar— un tribunal militar s'està ocupant a fons dels «esdeveniments» a la presó de Lurigancho. Però la ju-

dicatura encara no s'ha dignat a «ocupar-se» de les tortures i els assassinats a la d'El Frontón, ni tampoc a la presó de dones de Santa Bàrbara, on ara es sospita que la xifra de víctimes femenines va pujar a bastants més de les dues oficials. Segons l'impressionant testimoni secret d'un oficial de l'armada que obra en poder d'Amnistia, a les dones torturades a Santa Bàrbara se les va privar de cap tractament mèdic posterior, deixant-les que es podriessin *in situ* fins a la mort; i, als seus familiars, no se'ls ha volgut indicar on foren llençades les despulles. (A les «operacions» d'El Frontón, el gloriós cos d'infanteria de marina peruà va encaixar tres morts i 20 ferits.)

El cínic i potiner enfonsament del vaixell de Greenpeace pels no menys gloriosos serveis secrets d'una administració socialista europea —amb el vist-i-plau personal més que probable del representant visible de la IS a França (Mitterrand)— ja va tocar ben fort aquesta Internacional, i les matances del Perú encara l'han coberta de més descrèdit i ridícul, als ulls del moviment obrer mundial. I, pel que sembla, Brandt, Lafontaine i Kinnock, entre altres, estan enfurismats...